

Jugoslavav voru skakkir tá føroyingar bumbaðu

Landsliðið staðfesti móti Jugoslavia, at tíðin er farin, tá tað nýttist okkum at kvíða fyri tvey sifraðum tapum

Jóannes Hansen
úr Beograd

Fótbóltslandsliðið setti mikukvöldið hol á eina nýggja undankapping á ein hátt, sum næstan kann sammetast við avrikini móti Eysturriki og Norðurirlandi, tá Føroyar av fyrstan tíð fóru upp í altjóða fótbólt.

Jens Martin, Jan Dam og allir hinir góvu heimsstjørnum ein skarpan gang, og tað er meira enn merkisvert, at tað eydnaðist okkara monnum at vinna seinna hálvleik 1-0, eftir at heimaliðið til stóra fragd fyrri tjóðskaparkendu og stoltu áskoðarafjöldina hevði vunnið fyrra hálvleik 3-0.

Serliga 2. hálvleik vóru okkara raskir. Teir vísu dirvi, ídni og myndugleika, og teir smæddu seg á ongan hátt burtur.

Avrikið ber boð um ljósari tíðir. Í seinastu EM kapping taptu Føroyar fyrsta dystin 5-0 á heimavelli, og í seinastu HM kapping varð fyrsti dysturin taptur 7-0 á útvelli. Við so álópskendum liði, sum valla er sæð í altjóða fótbólti áður, ætlaðu jugoslavav at blása okkum um koll. Men við skilagóðum taktikki, m.a. við at draga ferðina niður, sum spælarnir til punkt og prikkar hildu seg til, eydnaðist at fyrhyrgja skráðlinum.

Málíni

Tað, sum allir vóru samdir í, ikki mátti koma fyrri, hendi álikavæl. Klokkan vísu 2.17, tá úrmælingurin Dejan Savicenic, sum serliga í 1. hálvleiki var ringur at fáast við hjá Henningi og Jan, var púra blankur í 16 m. teiginum, og við høvduinum sendi innleggdið úr vinstri, har Andreas var áhalsin, í kassan.

Í 29. min. økti sami snillingur, eftir at ov nógvir av okkara høvdu vágað sær ov langt fram, tá vit høvdu horna eftir vandamikið álop. Og tá Savo Milosevic í 37. min. við høvduinum økti til 3-0, eftir at okkara ikki megnaðu at fáa bóltin burtur, tóktust greiðar ábendingar vera um, at tap- ið fór at verða eins stórt ella størri, enn tað var her niðri fyrri fimm árum síðani.

Men soleiðis gekk tað á

ongan hátt. Í staðin fyrri at fara niður við nakkanum og at víðgirda seg kring og í brotsteiginum, so spýttu okkara í lógvarnar, torðu at halda upp á bóltin, bjóðaðu seg til í samanspælinum og kempaðu seg til málsmøguleikar.

Krúnan á verkinum var, tá John Petersen við frálíkum heilfluktara úr 14 metrum drónaði tvørbóltin frá Jens Eriki í handara síðunetið.

Heimsstjørnurnar, sum tá í góða løtu høvdu hugt at, hvussu føroyingar høvdu flutt bóltin sínámillum,

stóðu sum kánus, samstarvsrútmán hvarv, og teir vóru sjálvsøknir og óneyvir framman fyrri málinum, ikki minst tí Jens Martin Knudsen var tryggleikin sjálvur millum stólparnar og úti í brotsteiginum.

Framtíðin

Okkara vóru púra útlúgv- aðir eftir loknan leik. Men teir vóru glaðir, nøgdur og stoltir. Tað hevði eydnast teimum neyvt at greiða setningin, Allan Simonsen hevði sett teimum. Ofta hevur onkur óskettin lóta kostað bæði tvey og trí mál, men

eingin tilík lóta var hesa ferð, hóast hinir kundu fingið okkurt málið afturat. Okkara fingi nýggja orku, tá teir fingi mál, og talan var ongantið um skráðlið 2. hálvleik, sum so ofta er komið fyrri, og sum vit vóru bangin fyrri fór at koma, tí tað er tíðliga upp á árið.

Avrikið verður sett upp- aftur meira í perspektiv, tá havt verður í huga, at fleiri lyklaspælarnar frá í fjør vóru burtur: Tummas Eli, Øssur, Kurt, Magni og Todi vóru ikki við, men tað tóktist ikki at nerva serliga nógv.

Tað er kapping um pláss-

Krúnan á verkinum var, tá John Petersen við frálíkum heilfluktara úr 14 metrum, drónaði tvørbólt frá Jens Eriki í handara síðunetið

ini, og tað ber við sær, at bæði venjarin, spælarnir og føroyingar sum heild kunnu hyggja fram móti HM undankappingini við dirvi og ikki so fjarum dreymum um fleiri mál og kanska okkurt stigið eisini!

Allan Simonsen var stoltur av sínum monnum

Jens Martin heldur, at møguleiki er at fáa stig frá jugoslavum á Svangaskarði

BEOGRAD: Allan Simonsen var eitt smil um alt fimmoýrað á pressufundinum, har eini 50 tíðinda- fólk ynsktu at hoyra meira um avrikini hjá yrkisleik- arnum úr Jugoslavia og føroy- sku fiskimonnum, sum fjølmiðlarnir her niðri kalla føroysku spælarnar:

Allan Simonsen var eitt smil um alt fimmoýrað á pressufundinum eftir dystin

– Eg eri stoltur av spæl- arnum hjá mær, tí teir hava útinnt eitt vælaverk. Teir prógvaðu, at teir megna at halda seg til tað, sum er avrátt, og teir eru væl skip- aðir. Eg eri nøgdur, og eg rokni avgjørt við, at vit í framtíðini fara at fáa upp- aftur betri úrslit.

Jugoslavisku tíðinda- menninir vildu vita, um tað verður, tá Jugoslavia kemur á Svangaskarð:

– Tað er ikki fyrr enn kom- andi ár, og tað kann nógv broytast til ta tíð. M.a. rokni eg við, at jugoslaviska liðið

verður uppaftur betur sam- anspælt tá, enn tað er nú, segði Allan Simonsen, ið var serliga glaður um, at føroysku spælarnir megnaðu at halda tøn alla tíðina, hóast fótbóltsárið í Føroyum framvegis er ungt.

Vit kunnu hótta teir

Jens Martin Knudsen tordi at vera meira avgjörður enn venjarin, tá hann metti um framtíðina:

– Talan er um framgongd alla tíðina. Fyrst taptu vit 7-0, so 2-0, í dag skoraðu vit, og eg ivist ikki í, at tá

vit hitta Jugoslavia á Toft- um fer tað at bera til hjá okkum at fáa stig frá teim- um.

Soleiðis mælti Gí mál- verjin yvir fyrri jugoslavisku pressuni og duldi ikki fyrri, at hann hevði spælt væl:

– Eg segði undan dystin- um fyrri tykkum, at eg skuldi gera mitt til, at gera úrslitið so gott, sum tað bar til hjá okkum, og tað eydnaðist so mikið væl, at eg rokni við, at tykkara menn stúra fyrri at hitta okkum aftur!

-nn-